

УДК 74.200

Єгорова Н– 136 гр.

Миколаївський національний університет імені В.О. Сухомлинського

ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ З ВАЖКОВИХОВУВАНИМИ ДІТЬМИ

Науковий керівник: к.п.н. доц. Шахірєва Н.В.

Порушення в емоційній сфері, в саморозумінні, в мимовільній діяльності і регуляції поведінки, труднощі в спілкуванні, в навчанні, домінування захисних форм поведінки – ось труднощі та проблеми дітей сиріт [Куніцко О.]. Важковихованість, на нашу думку - це результат дії травмуючої ситуацій, порушення особистих взаємовідносин з дорослими та однолітками. У дітей, що відносяться до категорії важковиховуваних, виникають проблеми з навчанням, а саме: відсутність активної розумової роботи, яку вони намагаються компенсувати механічним запам'ятовуванням, і як правило, вони стають невстигаючими в класі [Плоткин М.М.].

Як допомогти підлітку у формуванні і в підтримуванні мотивації досягнення успіху? Як знайти сферу його самоповаги? Як нам, як педагогам, подолати цю важковихованість? Як соціально педагогічне явище, воно повинно долатися не лише з боку проблеми «важкої» дитини, а й педагогічної компетенції психологів і викладачів? На нашу думку, дуже важливо сконцентруватися на тому, як формується соціальна орієнтування? Середовище існування → соціальне орієнтування → особистість → індивідуальне буття → самопізнання. Діти, що відносяться до категорії важковиховуваних, мають можливість стикнутися з соціальним процесом – дезадаптацією, але важливо пам'ятати, що цей процес зворотній, можна не тільки попереджати відхилення в соціальному і психологічному розвитку дітей, але й управляти процесом ресоціалізації соціально занедбаних дітей та підлітків.

Дитина - це особистість. Як кожна особистість, вона має свої риси характеру. Тому дуже важливо сконцентруватися на характері дитини. Метод «реконструкції» характеру логічно витікає з концепції А.С. Макаренка про те, що при перевихованні не можна разом з негативним руйнувати позитивне в особі вихованця. Для нас особисто термін «реконструкція» характеру означає відновлення всього цінного, позитивного в характері і поведінці. Відповідно до загального значення, ми бачимо наступні дії в методиці наступні етапи.

По-перше, нам необхідно виявити позитивні якості вихованця, які треба удосконалювати, розвивати і поглиблювати, прогнозувати позитивний розвиток особи, відновити, відродити позитивні якості, звички, здорові потреби, які були заглушені несприятливими обставинами.

По-друге, дуже важливе чітке визначення задач подолання важковихованості, планування індивідуальної роботи з вихованцем. Роблячи висновок із всього вище сказаного, можна припустити, що з часом у важковиховуваної дитини чи підлітка встановлюється контроль за вільним часом, контроль за колом спілкування, щоб уникнути порушень дитиною правил. На нашу думку, можемо припустити, що в «реконструкції» характеру поступово відбувається процес включення самовиховання, що позитивно впливає на виправлення особи.